

Proč je učení o Svatyni tak důležité.

Pro Tajemství Bible zpracoval Ladislav Hodač

Hospodin odhalil plán Svatyně Mojžíšovi na hoře Sinai.

Exodus 25:9 Právě tak, jak ti ukazují vzor příbytku a vzor všech jeho předmětů, tak to učiníte.

Exodus 25:40 Hleď, abys je udělal podle jejich vzoru, který ti byl ukázán na hoře.

Exodus 26:30 Příbytek postavíš podle nařízení pro něj, které ti bylo ukázáno na hoře.

V dalším textu se jedná o to, jak má být udělán oltář.

Exodus 27:8 Uděláš ho dutý z desek. Jak ti bylo ukázáno na hoře, tak to udělají.

V **Numeri 8:4** se dočteme: „svícen byl proveden přesně podle vzoru, podoby [*mar'eh*] již Hospodin [*Jahve*] ukázal Mojžíši“ (doslova „způsobil Mojžíšovi vidět“).

Tato souvislost je důležitá, jak zjistíme. V knize Exodus 25:40, což jsme již četli řekl Bůh Mojžíšovi: "Učiň vše podle vzoru [*tabnît*], který ti byl ukázán na hoře"

Hebrejské slovo *tabnît* může znamenat "vzor" nebo "typ" a může naznačovat plány architekta (vzor), nebo miniaturní model (typ). To tedy znamená, že Bůh představil Mojžíši buď architektonické výkresy, nebo model se strukturou ve 3D.

I Lukáš zaznamenává, že Svatyně byla postavena tak, jak Bůh nařídil Mojžíšovi podle vzoru, který viděl.

Skutky 7:44 Naši otcové měli v pustině stánek svědectví, jak nařídil ten, jenž mluvil k Mojžíšovi, aby jej udělal podle vzoru, který uviděl.

V **Žalmu 106:20** je psáno: Zaměnili svou slávu za **zpodobnění** býka, který žere trávu.

Pro slovo zpodobnění je použito hebrejské slovo *tabnît* tedy vzor, nebo model, který musíme chápat jako trojrozměrný model.

Hebrejské slovo *tabnît* ("vzor, model", jak je použito v Exodu 25:40 je v řeckém překladu v (LXX) přeloženo slovem *typon*, což znamená "typ." Tzn. že Mojžíši bylo ukázáno něco, co bylo podobné modelu Svatyně, která měla být postavena.

Kdyby Bůh dal sadu plánů Mojžíšovi do ruky, tak bychom mohli očekávat, že je přinese sebou dolů z hory Sínaj, ale Bible říká, že přinesl jen dvě desky svědectví.

Exodus 32:15-16 ¹⁵ Mojžíš se vydal na cestu a sestupoval z hory. V ruce měl dvě desky svědectví, desky popsáné z obou stran; byly popsány z jedné i druhé strany. ¹⁶ Ty desky byly Boží dílo, to písmo bylo Boží písmo, vyryté na deskách.

To vylučuje také přinesení miniaturního modelu.

V **Numeri 8:4** spočívá význam textu v tom, že Bůh „způsobil Mojžíšovi vidět“. Souvislost tedy naznačuje, že Mojžíšovi byla poskytnuta vize, ve které viděl něco postaveného, jakoby v živé skutečnosti, tedy 3D. Viděl, jak by měl svatostánek vypadat. Vize byla trojrozměrná s přesnou specifikací.

Svatyně a Svatyně svatých.

Pozemská Svatyně měla Svatyni (první oddělení) a Svatyni svatých (druhé oddělení).

Exodus 26: 33b ...Opona bude pro vás oddělovat Svatyni od nejsvětějšího místa.

Je třeba poznamenat, že chrámy Šalomouna a Ezechiela mají jiné specifikace. Ačkoli velikost chrámů byla větší, než přenosný Svatostánek, každý měl Svatyni a Svatyni svatých: tedy první oddělení a druhé oddělení Svatyně.

1. Královská 6:19 V nejnižší části domu připravil Svatyni, aby tam dal truhlu Hospodinovy smlouvy.

Ezechiel 41:1-4 ¹ Pak mě přivedl k chrámu a změřil pilíře: Šest loket na šířku z jedné strany a šest loket na šířku z druhé strany, šířka stanu. ² Šířka vchodu činila deset loket a boků vchodu vchodu pět loket z jedné strany a pět loket z druhé strany. Změřil jeho délku: čtyřicet loket a šířku: dvacet loket. ³ Pak vešel dovnitř a změřil pilíř vchodu: dva lokte. Vchod měřil šest loket a šířka vchodu činila sedm loket. ⁴ Nato změřil jeho délku: dvacet loket u průčelí chrámu. Řekl mi: toto je Svatyně svatých.

Uspořádání Svatyně do dvou oddělení se v těchto třech textech opakuje a je nejdůležitější částí specifikací, které Bůh dal Mojžíšovi, Davidovi a Ezechilovi, protože tyto dvě oddělení byly místem, kde probíhala kněžská služba po obětování obětí.

V **Žalmu 8:2 a 4-5** se dočteme: ² Hospodine náš Pane, jak vznešené je tvoje jméno na celé zemi! Tys dal svou velebnost na nebesa. ⁴ Když hledím na tvá nebesa-dílo tvých prstů, měsíc a hvězdy, které jsi upevnil ⁵ co je člověk, že na něj pamatuješ, syn člověka, že jej navštěvuješ?

Nebesa jsou původním příbytkem Ježíše Krista. Kniha Židům hovoří o tom, že poté, co zemřel na kříži a vstal z mrtvých, vstoupil do nebes, do nebeské Svatyně, aby zahájil dvě fáze své služby pro spásu lidí.

Židům 1:3 On je září Jeho slávy a otiskem jeho podstaty, všechno nese svým mocným Slovem. Když skrze sebe vykonal očištění od našich hříchů, posadil se po pravici Majestátu na výsostech.

I v knize Zjevení ve čtvrté a páté kapitole je popsána inagurace, nebo-li uvedení Ježíše Krista do úřadu Velekněze v prvním oddělení Svatyně. To číst nebudeme, protože to přesahuje rámec této přednášky.

Ve **Zjevení 1:12-13** je psáno: ¹² Obrátil jsem se, abych viděl hlas, který se mnou mluví. A když jsem se obrátil, spatřil jsem sedm zlatých svícňů. ¹³ a uprostřed těch svícňů někoho jako Syna člověka, oděného dlouhým rouchem a přepásaného zlatým pásem až k prsům.

Sedm zlatých svícňů bylo v pozemské Svatyni v prvním oddělení, spolu se stolem s předloženými chleby a kadidlovým oltářem.

Ve **Zjevení 11:19** je v nebeské Svatyni vidět truhla smlouvy. Nacházíme se tedy v druhém oddělení Svatyně: **Tu byla otevřena Boží Svatyně, která je v nebi; a byla vidět schrána jeho smlouvy v jeho Svatyni, a nastaly blesky hlasy a hromy, zemětřesení a veliké krupobití.**

I nebeská Svatyně má tedy dvě oddělení.

První a druhé oddělení Svatyně tedy souvisí s Kristovou službou v nebeské Svatyni. Ta má dvě fáze. Vykoupení a obnovení. Kristus koná v nebeské Svatyni dílo vykoupení a obnovení. Obnovení se týká jak člověka, který byl původně stvořen k Božímu obrazu, tak i vesmíru do stavu, jaký byl před vzpourou Lucifera a padlých andělů.

Důležitost Kristovy každodenní služby.

Nový zákon opakovaně uvádí, že při nanebevstoupení šel Kristus k Otci a posadil se po Otcově pravici na trůnu.

Marek 16:19 **Potom, když jim to pověděl, byl Pán Ježíš vzat vzhůru do nebe a posadil se po pravici Boží.**

Skutky 2:34-35 ³⁴ **Neboť David nevystoupil na nebesa, ale sám říká; Řekl Pán mému Pánu: sed' po mé pravici,** ³⁵ **dokud' nepoložím tvé nepřátele za podnož tvých nohou.**

Římanům 8:34... **Vždyť Kristus Ježíš, který zemřel a byl i vzkříšen z mrtvých je na pravici Boží a přimlouvá se za nás.**

Efeským 1:20 **Tu uplatnil v Kristu, když jej vzkřísil z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích,**

Je smutné, že většina křesťanů nerozumí významu dvoufázové služby Ježíše Krista v nebeské Svatyni. Svatyně je nejdéle používaným učebním zařízením v Písmu a odhaluje poslání Krista v křesťanské éře.

Když Kristus vysvětloval svým učedníkům, co se bude odehrávat v budoucí křesťanské éře až do doby konce, tak to ukončil slovy **Matouš 24:25** **Hle všechno jsem vám řekl předem.**

Poté od svých posluchačů očekával a v pozdějších dobách i čtenářů Bible, aby pochopili Danielovo proroctví o ohavnosti, která způsobuje zpusťování, jak "stojí na svatém místě".

Matouš 24:15 **Když pak uvidíte ohavnost zpusťování, o níž mluvil prorok Daniel, jak stojí na svatém místě-kdo čte, ať rozumí-tehdy ti, kdo budou v Judsku ať utíkají do hor. Atd.**

Kristus zde popisuje dva různé útoky nepřítele. První útok je proti jeho pozemskému chrámu v Jeruzalému. To popisuje Daniel následujícími slovy **Daniel 9:27** **A prosadí smlouvu mnohým jednoho sedmiletí, leč uprostřed onoho sedmiletí ukončí obětní hod i přídavnou oběť. Tehdy na křídle ohavností bude pustošící, dokud se zkáza i rozhodnutí nebude vylévat na pustošenou.**

Podrobný výklad si můžete nastudovat v mém výkladu knihy Daniel v deváté kapitole verš po verši. Tím prvním útokem byla invaze římské armády pod vedením Tita v roce 70. po Kristu, kdy římská armáda zničila Jeruzalém jako město, ale i Svatyni.

Ten druhý útok je veden proti Kristově nebeské Svatyni. O tom se dočteme v knize

Daniel 11:31 Tehdy z něho povstanou síly a znesvěti Svatyni-pevnost. Odstraní také soustavnou bohoslužbu a dají tam tu pustošící ohavnost.

Daniel 12:11 A od doby odstranění soustavné bohoslužby a k dání pustošící ohavnosti uplyne tisíc dvěstě devadesát dnů.

Tím druhým útokem je nahrazení Kristovy služby v nebeské Svatyni římskokatolickou kněžskou službou na zemi. Nejprve se podíváme na Kristovu tzv. každodenní službu a pak na Kristovu tzv. roční službu.

Kristus řekl: **Jan 14:6** "Já jsem ta Cesta, Pravda i Život. Nikdo nepřichází k Otci, než skrze mne. V Písmu není žádné místo pro přímlovu Marie a jiných svatých za hříšného člověka. Proto kniha Židům, jako by byla pátým evangeliem, hovoří tolik o Kristově nanebevzetí a Jeho uvedení do úřadu Velekněze v nebeské Svatyni. Marie, nebo jiní tzv. svatí, nejsou nikde zmíněni. Předpokladem pro Kristovu přímlovnou službu ve prospěch kajícího hříšníka v nebi, je jeho smrt.

Židům 9:11-12 ¹¹ Ale když přišel Kristus, jako Velekněz budoucího dobra skrze větší a dokonalejší stánek, ne rukama udělaný, to jest ne z tohoto stvoření, ¹² vešel ne skrze krev kozlů a telat, ale skrze svou vlastní krev jednou provždy do Svatyně, když získal věčné vykoupění.

Židům 7:26-27 ²⁶ Takový velekněz byl pro nás vhodný: svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, ten který se stal vyšším nad nebesa ²⁷ a který nemusí jako tamti velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a potom za hříchy lidu, neboť to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama.

Žádní lidští prostředníci tedy nejsou způsobilí přimlout se u Boha za jiné hříšné lidi.

Na rozdíl od lidských kněží má Kristus "trvalé kněžství". Proto je plně schopen zachránit ty, kteří přicházejí k Bohu skrze Něho. Je jejich prostředníkem kdykoliv směle přistoupí k trůnu milosti. Jenom Ježíš je svatý, bezúhonný, čistý, oddělený od hříšníků, vyvýšený nad nebesa.

Židům 7:24-26 ²⁴ Protože však On sám zůstává na věčnost, má nezměnitelné kněžství. ²⁵ Proto také může dokonale zachránit ty, kteří skrze něho přistupují k Bohu, neboť je stále živ, aby se za ně přimloul. ²⁶ Takový velekněz byl pro nás vhodný: svatý, bezelstný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků, ten, který se stal vyšším nad nebesa

Pán Ježíš slíbil **Jan 14:14** Požádáte-li mne o něco v mém jménu, já to učiním.

V listu **Filipským 4:19** Pavel potvrdil: Můj Bůh naplní všechnu vaši potřebu podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.

Daniel prorokoval o útoku na Kristovu nebeskou přímlovnou službu. **Daniel 11:31** Tehdy z něho povstanou síly a znesvěti Svatyni-pevnost. Odstraní také soustavnou bohoslužbu a dají tam tu pustošící ohavnost.

Slovo bohoslužba, nebo *obět'* za slovem soustavná, nebo každodenní v původním textu neexistuje. V původním textu je tam pouze slovo *každodenní* (*tamid*). To samé platí pro text Daniel 8:11 a 12:11 Slovo *každodenní*, nebo *soustavnou* (kontinuální), se vztahuje na vše, co Kristus dělá každý den v nebeské Svatyni od jeho uvedení do úřadu, jako královský – 1

Velekněz, což je popsáno v knize Židům 1:3-14 a Zjevení 5:1-14. Tímto způsobem bude působit až do skončení doby milosti na konci lidských dějin. Daniel 12:1 a Zjevení 21:6. Malý roh z Daniele 7:8, který povstal, je římskokatolický kněžský systém. Ten *zrušil každodenní oběť* (*tamid*, Kristovu každodenní službu), rozvrátil příbytek jeho Svatyně. . . pravda byla hozena na zem. Daniel 8:11-12.

Kristus věděl jak v budoucnosti bude jeho nepřetržitá každodenní služba pro své následovníky v nebeské Svatyni znehodnocena, překroucena a nahrazena římským kněžským systémem a teologií. Marie, svatí, odpustky, zpověď atd. Proto chce, aby křesťané studovali knihu Daniel, aby poznali tento překroucený, padělaný plán spásy, který ho odděluje od hříšníků, kteří ho potřebují a kterým kromě něho nemůže nikdo jiný pomoci.

Význam Kristovy výroční služby.

Den smíření (*Yom Kippur*) byl den soudu nad Izraelem, který se odehrával ke konci židovského roku. To byl předobraz toho, co je hlášáno poselstvím prvního anděla v době konce, tedy nyní: **Zjevení 14:7 ... Bojte se Boha a vzdejte mu slávu, neboť přišla hodina jeho soudu,**...

Tímto poselstvím by měli ASD nasměrovat pozornost lidí vzhůru k nebeské Svatyni, a upozornit je na padělek v podobě římského kněžského systému na zemi. Bůh pro sebe pochopitelně žádný soud nepotřebuje, protože je vševědoucí.

Žalm 33:13-15 ¹³ Hospodin hledí z nebe, vidí všechny lidské syny. ¹⁴ Ze sídla svého přebývá pozoruje všechny obyvatele země. ¹⁵ Ten, který jim všem vytvořil srdce, rozumí též všem jejich skutkům.

Žalm 139:2-4 ² Ty víš, kdy si sedám a kdy vstávám - už dávno znáš mé úmysly. ³ Rozebrals mé putování i mé uléhání a dobře znáš všechny mé cesty. ⁴ Ještě nemám slovo na jazyku - hle, Hospodine, ty už všechno víš.

Římanům 11:33 Ó hlubino bohatství a moudrosti i poznání Božího! Jak nevyzpytatelné jsou Jeho soudy a nepostižitelné Jeho cesty!

Jaký je tedy důvod k tomu, aby v nebeské Svatyni probíhal tzv. předadventní vyšetřující soud? Tento soud by nebyl zapotřebí, kdyby neexistoval vesmírný spor mezi silami dobra a zla. Satan a padlí andělé zpochybnili Boží spravedlnost, tedy Jeho charakter. Zasedli do myslí nepadlých andělů pochybnosti o jejich Stvořiteli. Po nějaké době trvání vzpoury byl satan a jeho andělé vyhnáni z nebe.

Zjevení 12:7-9 ⁷ A v nebi nastala válka: Michael a jeho andělé museli bojovat s drakem. Drak i jeho andělé bojovali, ⁸ a už pro ně nebylo místo v nebi. ⁹ A byl svržen veliký drak ten dávný had, zvaný Dábel a Satan, který svádí, celý obydlený svět. Byl svržen na zem a jeho andělé byli svrženi s ním.

Otázka na kterou musí dát Stvořitel odpověď je, jestli je férové, aby vzbouřenci a hříšníci z planety Země byli přijati do nebe při druhém příchodu Ježíše Krista, zatím co padlí andělé již žádnou naději na návrat nemají. A také podle jakých měřítek budou někteří lidé spaseni a jiní ne? Nebeské bytosti nejsou vševědoucí a tak je vyšetřující soud, který bude zkoumat život každého člověka nezbytný. Stvořené bytosti v celém vesmíru mohou pak vidět, že Bůh je spravedlivý při rozhodování o tom, kdo do nebe vstoupí a kdo ne.

V knize Daniel sedmé kapitole je tato soudní scéna v nebeské Svatyni jasně popsána:

Daniel 7:10 ... **Soud zasedl a byly otevřeny knihy.** Všimněme si, že vyšetřující soud probíhá před druhým příchodem Ježíše. Když nebeský soud dospěje k rozhodnutí, tak vidíme, že Syn člověka přichází k Bohu Otci v oblacích.

Daniel 7:13-14 **V těch nočních viděních jsem přihlížel a hle - s oblaky nebes přicházel Synu člověka podoben, přiblížil se až k Věkovitému a před něj směl předstoupit.**¹⁴ Byla mu dána vláda a čest i království a všichni lidé, národy a jazyky jej budou uctívat. Jeho vláda je vládou věčnou, nepomíjivou, také Jeho království, jež nebude zničeno.

Rozsudek ke kterému soud dospěje, je vyhlášen v kontextu vedené války mezi silami dobra a zla.

Daniel 7:21 **Přihlížel jsem jak onen roh vede válku se svatými a jak je přemáhá.**

Daniel 7:25 **Bude pronášet slova proti Nejvyššímu a svatým nejvyššího nedá pokoj. Bude také uvažovat, že změní doby a právo, a budou mu do ruky vydány až do času a časů a půl času.**

Což je 1260 let. Toto proroctví se pak naplnilo pronásledováním věrného Božího lidu římským papežským systémem v letech 538-1798 po Kristu.

Ve **Zjevení 12:6** se dočteme jinými slovy o stejné události: **A žena utekla do pustiny, kde měla od Boha připravené místo, aby jí tam živilí tisíc dvě stě šedesát dní.**

Jak to vše s tzv. malým rohem a Božím lidem dopadne je popsáno v

Danieli 7:26-27²⁶ **Zasedne však soud a vládu mu odejmou. Bude zničen a úplně zahlazen,**²⁷ **zatímco království a vláda i velikost všech království pod nebesy bude dána lidu svatých Nejvyššího.**

Soudní verdikt předchází příchodu Kristova království. **Zjevení 11:15** **Zatroubil sedmý anděl. A v nebi se ozvaly mocné hlasy, které říkaly: Království světa se stalo královstvím našeho Pána a jeho Krista, a bude kralovat navěky věků.**

Zjevení 19:1-2¹ **Potom jsem uslyšel něco jako mocný hlas velikého zástupu v nebi, který říkal: Haleluja! Záchrana, sláva i moc náleží našemu Bohu,**² **protože pravé a spravedlivé jsou jeho soudy, neboť odsoudil tu velkou smilnici, která zničila zemi svým smilstvem a potrestal krev svých služebníků, která je na jejích rukou.**

Tzv. malý roh, který byl později velký a mocný vedl válku proti Božímu lidu po dobu 1260 let, což bylo období, kdy římská katolická církev pronásledovala ty, kdo hlásali evangelium. Inkvizice a uvedení Bible do *Indexu zakázaných knih* odhalil poslání tohoto systému.

Proces rozhodování.

Někteří křesťané se obávají soudu, který probíhá od roku 1844, protože se dívají neustále na sebe, místo na Krista. V určitém smyslu, je dívat se na sebe, místo na Krista, to samé, jako hledět na katolickou kněžskou službu na zemi, místo na Kristovu kněžskou službu v nebi. Během soudního procesu, před druhým příchodem Pána Ježíše, zjistí inteligentní bytosti ve vesmíru, zda jednotlivci, kteří jsou souzeni, přijali nebo odmítli Kristovo spasitelné dílo,

ktelé pro ně vykonal na kříži. Přijmutí, nebo odmítnutí Kristova spásného díla se ovšem projevuje v každodenním životě jedince.

Jakub 2:17-18 ¹⁷ Tak i víra: nemá-li skutky je mrtvá. ¹⁸ Někdo však řekne: Ty máš víru a já mám skutky. Ukaž mi tu svou víru bez skutků a já ti ukážu svou vítu na svých skutcích.

Den smíření pokračuje i za rámec rozsudku vyšetřujícího soudu před druhým příchodem Krista. Jedná se o soud během milénia a pak vykonání rozsudku po tisíci letech. Všechny bytosti, jak padlé tak i nepadlé uvidí, že Bůh je spravedlivý a skloní se před Ním. To je ale studium samo pro sebe.

Římanům 14:11-12 ¹¹ Neboť je napsáno: Jakože jsem živ, praví Pán, skloní se přede mnou každé koleno a každý jazyk vyzná Bohu chválu. ¹² Každý z nás tedy sám za sebe vydá počet Bohu.

Filipským 2:9-11 ⁹ Proto ho také Bůh povýšil nade vše a dal mu jméno, které je nad každé jméno, ¹⁰ aby se ve jménu Ježíše sklonilo každé koleno, ti kdo jsou na nebi i na zemi i pod zemí, ¹¹ a k slávě Boha Otce, aby každý jazyk vyznal, že Ježíš Kristus je Pán.

Správné chápání učení o Svatyni je tedy životně důležité pro pochopení pravého evangelia, tedy pro samotnou spásu člověka, tak i pro pochopení proroctví týkajících se doby konce a otázce jak Bůh vyřeší problém zla ve vesmíru a na planetě zemi.